

KOMMUNIKATIONS- FORPLIGTELSEN 2021-2027

Vejledning til sagsbehandling

– artikel 47 og 50 i forordning 2021/1060

I medfør af artiklerne 47 og 50, stk. 1 og 2, har støttemodtager en forpligtelse til gennem informationsaktiviteter at anerkende støtten fra Den Europæiske Union.

Det følger af artikel 50, stk. 3, at hvis støttemodtageren ikke overholder sine forpligtelser efter de nævnte bestemmelser, og hvis der ikke er truffet afhjælpende foranstaltninger, skal forvaltningsmyndigheden træffe foranstaltninger, idet der tages højde for proportionalitetsprincippet, ved at korrigere støtten til projektet med op til 3 pct.

I vejledningen beskrives dels, hvordan kontrollen med reglerne skal tilrettelægges af Erhvervsstyrelsens sagsbehandler, dels hvordan og hvornår spørgsmålet om en eventuel korrektion bliver relevant.

Tilrettelæggelse af kontrollen

Kontrollen med, at reglerne overholdes, sker som stikprøve.

Stikprøverne gennemføres ved afrapporteringer, og skal være mest intensive i starten af projektets levetid for at opfange eventuelle systematiske fejl eller problemer så tidligt som muligt. Medmindre stikprøverne afdækker ikke-uvæsentlige problemer, bliver de mindre intensive senere i projektets levetid.

Der bør så tidligt som muligt gennemføres stikprøvekontrol af overholdelsen af følgende regler hos projektet:

1. Anvendelse af logo på forskellige kommunikationsaktiviteter i overensstemmelse med artikel 47.
2. Beskrivelse af projektet på støttemodtagers websted og sociale medier, jf. artikel 50, stk. 1, litra a).
3. At der synligt redegøres for støtten i kommunikationsmaterialer, der vedrører gennemførelsen af projektet, og som er tiltænkt offentligheden eller deltagerne, jf. artikel 50, stk. 1, litra b).
4. Hvis projektet indebærer fysiske investeringer m.v., at kravene i artikel 50, stk. 1, litra c) til skiltning m.v. er opfyldt.
5. For projekter, der ikke er omfattet af litra c), at kravet om en fysisk eller digital plakat er opfyldt, jf. artikel 50, stk. 1, litra d).
6. At projekter, hvis samlede omkostninger overstiger 10 mio. EUR, opfylder kravet i artikel 50, stk. 1, litra e) om et kommunikationsarrangement eller -aktivitet.

Udover bestemmelserne i artikel 47 og 50 skal man også være opmærksom på de mere tekniske krav i forordningens bilag IX.

Kontrollen skal for de enkelte punkter 1-6 i videst muligt omfang gennemføres i den første afrapportering, hvor det er relevant, så alle punkter er kontrolleret så tidligt som muligt.

Der skal i forbindelse med hver enkelt afrapportering som minimum ske stikprøvekontrol af punkt 1, 2, 3 og/eller 4 ovenfor. Niveaueet for kontrollen skal fastsættes ud fra projektets omfang, omfanget af den hidtidige kontrol, resultatet af den hidtidige kontrol

og aktivitetsniveauet i den konkrete afrapporteringsperiode, så kontrollen bliver behovs- og risikobaseret.

Hvis Erhvervsstyrelsens sagsbehandler i en stikprøve finder overtrædelser, som ikke vurderes at være rent bagatelagtige, skal sagsbehandleren som udgangspunkt udvide stikprøven og udtage yderligere eksempler til kontrol.

Det skal ske for at afdække, om der er tale om en systematisk fejl, eller bare et enkeltstående tilfælde.

Sanktionering af overtrædelse

Hvis der konstateres en overtrædelse af reglerne, skal forvaltningsmyndigheden sanktionere denne overtrædelse ved at korrigerer støtten med op til 3 pct.

I vurderingen af om, og i hvilket omfang, der skal ske en korrektion, er det dels en forudsætning, at der ikke er truffet "afhjælpende foranstaltninger", samt at der tages højde for proportionalitetsprincippet.

Konstateres der overtrædelser, skal sagsbehandleren derfor indledningsvis vurdere, om der er tale om en bagatelagtig overtrædelse, således at der slet ikke skal sanktioneres eller foretages særlige afhjælpende foranstaltninger, jf. proportionalitetsprincippet.

Beslutningen om, hvorvidt en overtrædelse falder under bagatelreglen, vil altid bero på en konkret vurdering, hvor der tages hensyn til omfang, alvor og tidsmæssig udstrækning af overtrædelsen.

Et eksempel på en bagatelagtig overtrædelse, som typisk ikke vil skulle sanktioneres eller kræver særlige afhjælpende foranstaltninger, er, hvor en enkelt (eller i meget store projekter enkelte) økonomisk partner(e) én eller få gange ikke har overholdt forpligtelsen til anvendelse af logo i artikel 47 under forudsætning af, at reglen er overholdt af projektet i øvrigt, og at den pågældende partner generelt overholder forpligtelsen.

Konstateres en bagatelagtig overtrædelse, skal sagsbehandleren gøre tilsagnsmottager opmærksom herpå og bede tilsagnsmottager rette op fremadrettet. Sagsbehandleren skal efterfølgende kontrollere, at dette er sket.

Vurderes det, at der ikke er tale om en bagatelagtig overtrædelse, vil sagsbehandleren skulle anmode tilsagnsmottager om at foretage afhjælpende

foranstaltninger. Afhjælpende foranstaltninger består dels i, at tilsagnsmottager, hvor det er muligt, retter de konstaterede overtrædelser. Det kan f.eks. være at få indsat manglende logo på en hjemmeside, at få opsat en manglende plakat eller lignende. Derudover består det i at sikre, at projektet tager relevante og effektive initiativer til at sikre, at lignende overtrædelser ikke opstår fremadrettet. Det kan være initiativer som opdaterede arbejdsgange, skriftlige beskrivelser, løbende intern kvalitetssikring, forbedret onboarding af nye økonomiske partnere eller lignende. Det er tilsagnsmottagers ansvar at vurdere og redegøre for, hvilke initiativer projektet vil iværksætte.

Iværksætter tilsagnsmottager afhjælpende foranstaltninger, skal sagsbehandleren ved førstkommande afrapportering verificere, om foranstaltningerne har vist sig at være både relevante og effektive, og om de har fjernet eller reduceret problemet væsentligt. Er det tilfældet, skal der som hovedregel ikke ske korrektion af støtten. Er det ikke tilfældet, skal sagsbehandleren indlede en dialog med tilsagnsmottager om at iværksætte yderligere afhjælpende foranstaltninger. Tilsvarende gør sig gældende ved senere overtrædelser af informationsforpligtelsen.

Viser det sig, på trods af gentagne forsøg med afhjælpende foranstaltninger, at tilsagnsmottager ikke overholder informationsforpligtelsen, skal der ske korrektion af en del af støtten.

Afslår tilsagnsmottager i tilfælde af en ikke-bagatelagtig overtrædelse at iværksætte nogen former for afhjælpende foranstaltninger, vil der skulle ske korrektion af en del af støtten.

Den endelige afgørelse af, hvor stor en del af støtten der skal korrigeres, træffes først, når det i forbindelse med slutafrapporteringen kan fastslås, at tilsagnsmottager ikke har truffet relevante og effektive afhjælpende foranstaltninger. Det betyder også, at afhængig af overtrædelsens karakter og omfang vil den helt eller delvist kunne afhjælpes tilfredsstillende helt frem til slutafrapporteringen. Hvis det konkret inden slutafrapporteringen er klart, at der skal ske korrektion, skal den varsles på det tidspunkt.

Bedømmelsen af, hvor stor en del af støtten der skal ske korrektion af, er altid en konkret og individuel vurdering, hvor der blandt andet skal tages hensyn til omfang, alvor og tidsmæssig udstrækning af overtrædelsen.

Af hensyn til en ensartet skønsudøvelse bør sagsbehandleren konkret vurdere, om projektet falder i en af følgende kategorier:

Korrektion på 3 pct. af støtten

Det vil typisk komme på tale i situationer, hvor sagsbehandleren vurderer, at projektet samlet generelt har overtrådt alle eller langt størstedelen af reglerne om informationsforpligtelse i hele eller den største del af projektperioden, herunder hos flere partnere, eller hvor tilsagnsmodtager helt har nægtet at gennemføre afhjælpende foranstaltninger.

Korrektion på 2 pct. af støtten

Det vil typisk komme på tale i situationer, hvor sagsbehandleren vurderer, at en større del af projektet har overtrådt to eller flere af informationsforpligtelserne

i to eller flere afrapporteringsperioder, eller hvor tilsagnsmodtagers afhjælpende foranstaltninger ikke har virket, og tilsagnsmodtager har nægtet at indføre nye og mere relevante og effektive afhjælpende foranstaltninger.

Korrektion på 1 pct. af støtten

Det vil typisk komme på tale i situationer, hvor en ikke helt ubetydelig andel af de økonomiske partnere har overtrådt en eller flere dele af informationsforpligtelsen, samtidig med at det ikke er lykkedes med gentagne afhjælpende foranstaltninger at bringe overtrædelsen til ophør eller reparere på denne. Det kan også være situationer, hvor tilsagnsmodtagers afhjælpende foranstaltninger ikke har virket, og tilsagnsmodtager har nægtet at indføre nye og mere relevante og effektive afhjælpende foranstaltninger.

Foto: iStock.com/sanjeri

